

РЕШЕНИЕ

№ 1924

гр. С., 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20221110205007 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-чл. 63 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „*****“ АД, ЕИК *****, със съдебен адрес - гр. С., ул. „*****“ № 29, вх. А, ап. 2, представлявано от А. Н. Л. в качеството ѝ на изпълнителен директор, срещу електронен фиш Серия Г № 0038913, издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на жалбоподателя е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

С жалбата се атакува електронният фиш с аргументи за допуснати съществени нарушения на производствените правила и нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който моли за отмяна на ЕФ по изложените в жалбата аргументи. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.02.2010 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под № 4835 била вписана мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1 - М със срок на валидност до 24.02.2020 г. като за нея има издадено Удостоверение за одобрен тип средство за

измерване № 10.02.4835. От приложения по делото протокол от проверка № 3-38-21/28.01.2021 г. се установява, че използваното на 10.11.2021 г. АТСС е преминало последваща метрологична проверка, при която е установено съответствие с одобрения тип и същото е било годно за експлоатация до 28.01.2022 г, както и към датата на установяване на нарушението.

На 10.11.2021 г. в 13:47 часа в гр. С., на бул. „*****“ 23В бензиностанция *****, с посока на движение от ул. „*****“ към ул. „*****В“, мобилна система за видеоконтрол тип TFR1 – М 509, преминала периодична проверка на 28.01.2021 г., заснела движение на лек автомобил марка „*****“, с рег. № *****, като било установено управление на процесното МПС регистрирано в РБългария и не е спрямо от деижение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка гражданска отговорност. Заснетият автомобил бил собственост на „*****“ АД. За извършеното нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на „*****“ АД е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 лева.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, а именно: снимков материал; справка за собствеността на лек автомобил „*****“, с рег. № *****; Заповед № 8121з-172 от 29.02.2016 г. на Министъра на вътрешните работи; Удостоверение за одобрен тип средства за измерване № 10.02.4835, протокол от проверка № 3-38-21/28.01.2021 г., протокол за използване на АТСС, ежедневна форма на отчет, справка от гаранционен фонд;

Настоящият съдебен състав изцяло кредитира събраните по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда, като не се налага по-подробното им обсъждане (по арг. от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация, в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е основателна.

При разглеждане на дела по оспорени ЕФ районния съд е винаги инстанция по същество съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. От това следва, че трябва да провери законността, т.е. да провери, дали правилно е приложен материалният и процесуалният закон, независимо от основанията, посочени в жалбата по арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, във вр с чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощия – право и задължение, съдът служебно констатира, че при издаване на електронният фиш са допуснати съществени процесуални нарушения от страна на АНО, което е довело до нарушаване правата на жалбоподателя – на правото и възможността да узнае конкретно какво нарушение е извършил, за да организира защитата си.

При издаването на процесния електронен фиш са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и невъзможност същият да разбере за какво е наказан – дали за това, че като собственик на посочения в електронния фиш лек автомобил няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" или за това, че е установено управлението на собственото му МПС, за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Липсва яснота в какво конкретно се изразява изпълнителното деяние на нарушението – в действие или в бездействие, както и не са посочени обстоятелствата, при които е било извършено. Нарушението е квалифицирано по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ във вр. с чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, без да е съобразено от АНО, че така посочените правни норми касаят две различни нарушения. Нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ е формално и наказуемо по чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ и се отнася до това, че от момента на придобиване и регистриране на МПС в Република България или от изтичането на валидността на предходната полица за застраховка »Гражданска отговорност« на автомобилистите, се бездейства, като се санкционира по общия ред, чрез съставяне на АУАН и издаване на НП / чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от КЗ/. Различен е състава на нарушението по чл. 647, ал. 4 от КЗ – довършено при установено и заснето с АТСС управление на МПС, за което няма сключен, действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, като съгласно нормата на чл. 647, ал. 3 от КЗ се издава електронен фиш, който се изпраща на собственика на автомобила.

В конкретния случай от страна на АНО при издаване на обжалвания електронен фиш е допуснато смесване съставите на две различни нарушения. Липсата на точно и ясно описание на нарушението, както и несъответствието между словесното описание на нарушението и дадената му правна квалификация представляват нарушение на материалния закон, засягащо съществено правото на защита на жалбоподателя, поради което електронния фиш следва да се отмени. Допуснатото нарушение е съществено и е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че електронния фиш е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Предвид направеното от процесуалния представител на въззиваемата страна възражение за прекомерност на така заплатеното адвокатско възнаграждение и като съобрази разпоредбите на чл. 36 от ЗА, вр. с чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според които *минималното адвокатско възнаграждение за дела, при които наложеното наказание е под форма на имуществена санкция в размер от 1000 до 10000 лева, е в размер на 400 лева + 10 % за горницата над 1000 лева*; както и действителната правна и фактическа сложност на делото и приключването му в едно съдебно заседание, съдът в настоящия му съдебен състав намира, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото възнаграждението е в минимален размер. Липсата на фактическа и правна

сложност на делото е съобразена с минималния размер на възнаграждението, респективно – не позволява възражението за прекомерност да бъде споделено. Ето защо СДВР следва да бъде осъдена да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Съгласно т.6 от ДР на АПК поемане на разноски от административен орган означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая въззиваемата страна ОПП-СДВР не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху ЮЛ, от което е част наказващия орган, а именно СДВР.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2 вр. чл. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕФ Серия Г № 0038913, издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на жалбоподателя - „*****“ АД, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на „*****“ АД, ЕИК ***** направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – С. град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____